

[Kirsten Jacobsen]

da også, at der vil ske en væsentlig reduktion af ejendomspriserne alene ved denne usikkerhed.

Ejerboligfolket husker klart – og med rædsel – hvad den sidste skattereform betød: næsten 100.000 tvangsauktioner og flere forskellige »ambulanceredninger« i form af diverse boligpakker, der kostede det offentlige milliardbeløb. Det er på denne baggrund, at der bør gives en eller anden håndfast garanti, der sikrer, at ejerboligmarkedet og boligejernes økonomi ikke igen bliver smadret – med de økonomiske og menneskelige tragedier, vi har erfaring for at det medfører. Hvis ikke regeringen er villig til at lade en eventuel skattereform afprøve ved et folketingsvalg, er der i virkeligheden tale om, at regeringen har onde hensigter.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den 8. januar 1992 spurgte jeg statsministeren, om han ville skabe ro på boligmarkedet ved at gøre en eventuel reduktion af skattefradragets retten uden om regeringen til et kabinetsspørgsmål. Statsministeren sagde i afslutningen af sit svar: Skal vi nu ikke give udvalget lidt arbejdsro!

Det siger mere end noget andet, at regeringen egentlig har misforstået det her. De udmeldinger, der er af forskellig art også i regeringen, har allerede skabt uro på ejendomsmarkedet, og det er den uro, regeringen har en pligt til at mane i jorden. Og det kan man altså kun gøre ved hjælp af nogle håndfaste garantier til boligejerne. Det hjælper ikke noget, at man vil prøve at smyge sig udenom, så jeg håber, statsministeren i dag vil give os denne håndfaste garanti.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er fastlagt i kommissoriet for udvalget om personbeskatning, at udvalgets modeller til en fremtidig personbeskatning ikke må indeholde forringelser af boligejernes samlede situation. Derved bekræfter regeringen netop den motiverede dagsorden, som Folketinget vedtog den 15. maj 1990.

Det er fortsat min opfattelse, at vi nu skal give det nedsatte ekspertudvalg noget arbejdsro, og så skal vi selvfølgelig se på de forslag, det stiller, når vi en dag inden så længe modtager dem.

Men et hypotetisk forhåndstilsagn fra min side om regeringens holdning til udvalgets mulige forslag, som vi jo slet ikke kender endnu, ville da ikke være egnet til at skabe den arbejdsro. Derfor synes jeg, at vi nu alle må afvente resultatet af udvalgets arbejde. Men jeg gentager gerne: Én ting står fast: Boligejernes samlede skattemæssige situation bliver ikke forringet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var jo ikke spor mere håndfast end det, vi har fået tidligere. Må jeg ikke sige om den dagsorden, statsministeren refererede til, at dér var vi jo nogle her i Folketinget, der prøvede at få en mere håndfast garanti, og det lykkedes ikke dengang. Jeg vil gerne bede statsministeren bekræfte, at det ordvalg, som har skabt så mange problemer, nemlig at »boligejernes samlede skattemæssige situation ikke må forringes«, ikke udelukker, at der kan ske en reduktion af rentefradragsretten.

Dernæst vil jeg gerne sige til statsministeren, at det jo ikke er noget hypotetisk tilsagn, og at det jo ikke er en stillingtagen til udvalgets arbejde, hvis statsministeren her i dag giver boligejerne det løfte, at uanset hvad udvalget kommer frem til, og uanset hvad et flertal her kommer frem til, så giver regeringen det løfte, at boligejerne eller befolkningen får lejlighed til at tage stilling til det ved et kommende folketingsvalg, altså at man ikke lader en eventuel skattereform træde i kraft før efter et nyt folketingsvalg.

Det er ikke hypotetisk, og det er ikke et spørgsmål om at tage stilling til et udvalgsarbejde, som ikke er færdiggjort. Det er at give boligejerne en sikkerhed for, at de trygt kan handle i tillid til den lov, der er nu. Skulle man i Folketinget finde på et eller andet, som ødelægger vores økonomiske situation én gang til, så kan vi straffe eller belønne dem, der har været med til det, ved et nyt folketingsvalg. En sådan garanti kunne skabe ro på boligmarkedet.

Men mit spørgsmål til statsministeren i denne omgang var, om statsministeren vil bekræfte, at den formulering, som lå i dagsordenen, ikke udelukker, at der kan gennemføres en reduktion af rentefradragsretten.

Statsministeren (Poul Schlüter):